

Hvidberg: Så sætter jeg det om til tredje person; derfor kan jeg godt få svar på det.

Det ærede medlem hr. Marius Buhl talte om i sit første indlæg, at i hans tid havde seminarieundervisningen været særlig eksaminationspræget. Må jeg dertil sige, at der i høj grad er sket en ændring. Når man har været rundt på seminarierne og set, hvordan eksamen forløber i vore dage, ved man, at det kan slet ikke sammenlignes med, hvad det var på det ærede medlems tid.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Kaj Andresen, at der altså er en ganske klar uoverensstemmelse i vor opfattelse med hensyn til de humanistiske fag. Jeg mener nemlig, at i længden vil de humanistiske fag og måske ikke mindst historie lide under, at der ikke på en eller anden måde er en afsluttende prøve, og det kan ikke i den henseende nytte at henvise til højskolen, hvis arbejde ligger på et fuldstændig andet plan, og hvis opgave her i landet har været væsentlig af vækkende art. Der er måske nok skolefolk, der klager over eksamen, navnlig eksamen i børneskolen. Såvidt jeg har forstået, var hr. Paa-skesens indlæg i den henseende også vendt mod børneskolen. Om egnethedsprøven, som det ærede medlem hr. Kaj Andresen udtalte sig begejstret for, og som han mente at jeg havde udtalt mig kritisk om, vil jeg gerne sige, at det er meget vanskeligt at udtale sig om en prøve, hvis form og indhold man intet som helst kender til, men det er givet, at det er en uhyre svær ting for en seminarieforsstander at skulle sidde og udstede egnethedsudtalelser for mennesker, som han kender så lidt til, som han kender til kommende elever, der bare har haft en optagelsesprøve.

Jeg har derfor stadig mine store betænkeligheder ved dette lovforslags eksamensbestemmelser, og jeg vil gerne have lov til at se disse ting lidt nøjere efter i det kommende udvalg.

Alvida Larsen: Den højtærede undervisningsminister forsikrede, at jeg ikke behøvede at være bekymret med hensyn til den frie meningsdannelse på seminarierne. Det glæder mig overordentligt. Jeg har ikke med mine bemærkninger udtalt mistillid til samtlige seminarier og seminarieforsstandere her i landet, men når jeg ønsker, at præparand-

klasserne lægges udenfor seminarierne, er det, fordi jeg mener, at det giver eleverne, der ønsker at blive optaget, den største sikkerhed for at komme ind på seminarierne. Jeg har fremsat disse bemærkninger, fordi jeg kender tilfælde og eksempler, der viser, at en elev ikke udelukkende bedømmes efter kvalifikationer, efter kundskaber, efter egnethed, når spørgsmålet om optagelse i seminarierne skal afgøres, men at man også har taget hensyn til elevens politiske meninger. Løvrigt er det ikke kun skolen og skolens område, jeg tænker på, når jeg udtaler mig sådan. Jeg tænker på, at den frie meningsdannelse kår i de senere år har været meget trangt. I hvert fald har det haft økonomiske konsekvenser for mange mennesker.

Med hensyn til den højtærede ministers bemærkning i sit svar til mig om min bekymring med hensyn til de tre måneders praksis, som eleven skal have, vil jeg gerne sige, at den højtærede minister enten har misforstået mig eller også overhovedet ikke har hørt, hvad jeg sagde, da jeg omtalte denne paragraf. Jeg er ikke af den mening, og det sagde jeg udtrykkeligt, at eleverne i disse tre måneder skal have løn, men jeg anmodede om, at man ved cirkulærets udformning meget nøje præciserede det arbejde, som eleverne skal udføre, når de kommer ud. Det er særlig vigtigt i de tilfælde, hvor eleverne kommer til at virke sammen med vikarer i skolen. Det er slet ikke nogen unødvendig bekymring, jeg her fremsætter, for den højtærede undervisningsminister vil vel ikke benægte, at det i dag er en kendsgerning, at seminarieelever anvendes som vikarer i den periode, de udsendes, til 6 kr. 25 øre i timen. Det er da en kendsgerning, og jeg går ud fra, at det ikke vil være muligt nu efter lovforslaget.

Søren Olesen: Jeg er ganske klar over, at seminarierne vil gøre sig al umage med at affatte de udtalelser, som skal stå på afgangsbeviset angående elevens egnethed. Men dette udtryk „egnethed“ forekommer jo tre gange på tre forskellige tidspunkter af elevens uddannelse. For det første skal der, før eleven bliver optaget, foretages en egnethedsprøve, og dernæst skal man efter to års forløb foretage en vurdering og skille